

تیتراهای امروز

امان از اجاره

■ اجاره‌بهای واحد مسکونی در تهران از سال ۹۰ تاکنون ۹۰۰ درصد افزایش داشته است
■ بررسی نقش مشاوران املاک به عنوان آتش‌بیاران معرکه افزایش نرخ اجاره‌بها

کرونا در کما

■ آمار فونی‌های روزانه کرونا برای چندمین بار به صفر رسید اما موارد ابتلا افزایش یافت

کشف یک تریلی حامل مهاجران غیرقانونی در جنوب آمریکا با ۵۰ کشته و ۱۲ مصدوم

فاجعه در تگزاس

گمانه‌زنی‌ها درباره اشغال استان کالینگراد روسیه در دریای بالتیک توسط ناتو افزایش یافت

سایه جنگ بر

شمال اروپا

■ استان کالینگراد بین کشورهای لیتوانی و لهستان قرار دارد

مذاکرات هسته‌ای از روز گذشته

با رایزنی‌های دیپلماتیک جداگانه مقامات ایرانی و آمریکایی در قطر آغاز شد

دوحه

در مسیر وین

مذاکرات هسته‌ای از روز گذشته

نگاه

سر بلند مثل ایران

حسین کیامنش: روز گذشته رهبر انقلاب در دیدار مسؤولان قوه قضائیه با ایشان، در بخشی از فرمایشات‌شان به حادثی اشاره کردند که مردم ایران در دهه ۶۰، بویژه سال ۱۳۶۰ از سر گذرانند و دلیل سربلندی مردم در برابر این حوادث را ایستادگی و نهراسیدن از دشمنان دانستند و فرمودند این سنت الهی در همه دوران‌ها قابل تکرار است و باید بدین‌همه دوران‌ها ۱۴۰۱ همان خداوند سال ۱۳۶۰ است و کدام دولت و کشور در دنیا وجود دارد که در مقابل چنین حوادث تلخ و وحشتناکی از پایفتد و به مسیر خود ادامه دهد؟

استان منظر رهبر انقلاب از حوادث تلخ و وحشتناکی که قرار بود مردم ایران را به زانو درآورد، چیست؟ پیروزی انقلاب اسلامی ایران اتفاقی نبود که بخواید یک‌کشیه رخ دهد. حداقل اگر از قیام ۱۵ خرداد سال ۴۲ حساب کنیم، مردم ایران ۱۵ سال مبارزه کردند، زندان کشیدند و شهید دادند، تا در ۲۲ بهمن ۵۷ قریادهای استقلال‌طلبی و اسلام‌خواهی‌شان به ثمر نرسیدند. در جهانی که انقلاب‌ها وابسته به مکتب فکری غرب بودند یا زیر بیزیر کمونیسم قرار داشتند، انقلاب ایران از دل آموزه‌های اسلام بیرون آمد تا بگوید بدون وابستگی به بلوک‌های شرق و غرب هم می‌توان رستگار شد اما این رستگاری و استقلال باب میل دشمنان نبود.

درست از فرای پیروزی انقلاب اسلامی، تلاش‌ها برای به زیر کشیدن انقلاب نیز کلید خورد. ناآرامی‌هایی که در گوشه و کنار کشور، بویژه در منطقه غرب و با هدف تجزیه ایران شروع شد؛ جنگ مسلحانه‌ای که سازمان منافقین از خردادماه سال ۶۰ علیه جمهوری اسلامی آغاز کرد و البته جنگی که در روزهای پایانی شهریورماه ۵۹ از سوی رژیم بعث علیه ایران به راه افتاد، همه و همه نشان از تلاش‌هایی داشت که دشمنان استقلال ایران برای سرکوب عزت‌خواهی مردم ایران پیش بردند که البته همه‌شان ناکام ماندند. اگر چه مردم ایران در این مسیر حوادث و روزهای تلخی را هم از سر گذراندند.

تسور ناجوانمردانه بزرگان انقلاب از جمله شهید بهشتی، شهید رجایی، شهید باهنر و شهید مطهری و شهادت هزاران نفر در دفاع از تمامیت ارضی کشور از جمله روزهای ناگواری بود که بر مردم ایران گذشت. با همه اینها مردم ایران به آرمان‌خواهی ادامه دادند. جمهوری اسلامی روز به روز ریشه دواند و بیش از پیش تونموند شد، تا امروز به قدرت اول منطقه تبدیل شود. اگر چه نه انقلاب پیشرفت روزافزونش را متوقف کرده و نه دشمنان از سنگ‌اندازی در این مسیر دست برداشته‌اند و تحریم‌های چند ساله‌ای که هنوز ادامه دارد، گواه بر این موضوع است.

امنیت روانی، حق عمومی

رهبر انقلاب روز گذشته در دیدار رئیس قوه قضائیه و جمعی از مسؤولان و کارکنان دستگاه قضا:

دستگاه قضایی باید از نگران کردن و تخریب ذهن مردم به‌وسیله شایعات و اظهارات دروغ و هراس‌افکن افراد مشخص یا نامشخص در رسانه‌ها و فضای مجازی جلوگیری کند

اکثریت قضات، افرادی شریف، پاک‌دست، نجیب، مؤمن و زحمتکش هستند
اما با محدود افراد فاسد که به کار و آبروی دیگران آسیب می‌زنند، باید برخورد شود

امنیت اروپا زیر سایه تریدهای ناتو

اروپایی‌ها شند. جنگ در اوکراین و کمک‌های نظامی و مالی آمریکا به این کشور، آن هم در صورتی که ناتو اعلام کرد اقدامی در جهت مقابله با روسیه انجام نمی‌دهد، این گمانه را ایجاد کرده است که آمریکا به دنبال احیای ناتو بعد از این بحران است. پینس استولتنبرگ، دبیر کل ناتو نیز در همین باره از افزایش هزینه‌های دفاعی اعضای این اتحادیه سخن گفته است. مشخص است بعد از بحران اوکراین، تعدادی از کشورهای اروپایی که همچنان در حال درگیری با آمریکا بر سر عدم تمایل‌شان به افزایش بودجه‌های دفاعی‌شان بودند، حالا به صورت داوطلبانه ۲ درصد تولید ناخالص داخلی خود را به بودجه دفاعی اختصاص می‌دهند و این همان خواسته‌ای است که ترامپ بارها در جلسات ناتو و جلسه با اروپاییان آن را مطرح کرده و به نتیجه نرسیده بود. وضعیت حالا برای ناتو به اندازه‌ای رو به توسعه است که لهستان اعلام کرده به سمت اختصاص ۳ درصد از تولید ناخالص داخلی خود در حال تصویب قوانین و زمینه‌سازی برای هزینه‌کرد بیشتر در امور دفاعی هستند. به نظر می‌رسد جنگ اوکراین تا حدی توانست ناتو را از اغما خارج کند اما حضور نداشتن ناتو در اوکراین برای دفاع از این کشور همچنان تردیدهایی را برای کشورهای اروپایی در این باره باقی گذاشته است. زمانی که بحران اوکراین پایان یابد - که گمان نمی‌رود به نفع این کشور به پایان برسد - باید دید آیا هنوز هم افکار عمومی اروپا و آمریکا به ادامه همکاری‌های نظامی در غرب زیر پرچم ناتو رای خواهند داد یا نه.

علیه این کشورها شود، باید مدت‌ها به تنهایی در مقابل روسیه ایستادگی کنند تا در نهایت متوجه شوند تصمیم کلاه سفید و ناتو در این باره چه خواهد بود. یکی دیگر از موضوعاتی که به نظر می‌رسد در اجلاس ناتو به صورت ویژه مورد بحث قرار گیرد، پیوستن فنلاند و سوئد به این اتحادیه است؛ عضویتی که همچنان ترکیه آن را در گرو سیاست‌های خود نگه داشته است. با وجود اینکه اعضای ناتو بارها اعلام کردند موافق پیوستن فنلاند و سوئد به این اتحادیه هستند، انکار نشان داده است منافع ملی خود را در صدر تمام تحولات مرتبط با ناتو و امنیت اروپا می‌داند. اردوغان که طی سال‌های گذشته نتوانست شرایط را به نحوی آماده کند که ترکیه به عنوان عضو از اتحادیه اروپایی شش‌شماره شود، حالا تلاش دارد از قدرت خود در ناتو استفاده کرده و پیوستن فنلاند و سوئد در این اتحادیه را منوط به تأمین منافع ملی خویش کند. در عین حال رهبران کشورهای عضو ناتو در این اجلاس باید درباره تهدیدی که این ۲ کشور را بیش از پیش در معرض حمله روسیه قرار می‌دهد، صحبت کنند. فنلاند و سوئد در صورتی که به صورت جدی خواستار پیوستن به ناتو باشند، باید در انتظار عکس‌العمل و فعالیت‌ها و اقدامات تلافی‌جویانه مسکو نیز باشند. در این اجلاس اعضای ناتو تصمیم می‌گیرند که آیا حاضرند هزینه مقابله با روسیه را در ۲ کشور دیگر اروپایی بپردازند یا نه.

با این حال حضور نیروها در نزدیکی مرزهای روسیه به اندازه‌ای قدرت با خود به همراه ندارد که جلوی هر گونه تهاجم به این کشورها را بگیرد، بنابراین سیاست جدید ناتو به نظر می‌رسد انبار کردن تجهیزات نظامی کشورهای بتوانند در صورت تهاجم نظامی حداقل با سلاح‌های موجود از خود دفاع کنند. این تجربه‌ای است که کشورهای اروپایی و آمریکا از جنگ اوکراین به دست آورده‌اند. البته بسیاری از کشورهای اروپای شرقی از این هراس دارند که متعادل شدن بیشتر به سمت ناتو و غرب آنها را در معرض خطر جدی‌تری از سوی روسیه قرار دهد. آنها همچنین بر این گمان هستند که به دلیل کوچک بودن مساحت کشورشان و همچنین کمبود امکانات و تدارکات نظامی نمی‌توانند پذیرای هزاران نفر از نیروهای نظامی بین‌المللی در کشورشان باشند. آنها بیشتر از اینکه به دنبال سرباز مستقر در خاک‌شان باشند، به دنبال دریافت تجهیزات نظامی مانند تجهیزات نظارتی، هواپیما، موشک‌های دوربرد و سیستم‌های دفاع هوایی هستند. یکی دیگر از مشکلاتی که می‌تواند کشورهای اروپایی شرقی را در این باره مورد تهدید قرار دهد، عدم تعهد ناتو و آمریکا و حتی کشورهای اتحادیه اروپایی به مساله حفظ امنیت این منطقه است. آنها بر این باورند نگاهی اوکراین نشان می‌دهد اعضای ناتو و اتحادیه اروپایی تمایلی ندارند به صورت صددرصد از کشورهای منطقه اروپای شرقی حمایت کنند و در صورتی که حملاتی

در مقابل اما کشورهایهایی مانند فرانسه نیز حضور دارند که هشدار داده‌اند اروپا در نهایت باید با روسیه تعامل کرده و با این کشور کنار بیاید. امانوئل مکران در همین باره گفته است: «ما اروپایی‌ها یک قاره را با یکدیگر شریک هستیم و یک جغرافیا. در نهایت، این حقیقت است که روسیه هنوز در این قاره قرار دارد.» با وجود اینکه به نظر می‌رسد برخی کشورهای اروپایی به دلیل امنیت انرژی و همچنین تأمین مواد غذایی‌شان، حاضرند در درازمدت دوباره روابط خود با روسیه را برقرار کرده و تحریم‌ها علیه این کشور را با چشم‌پوشی‌های بیشتر اجرایی کنند، در مادرید برخی سران اروپایی در حال تدارک دیدن تغییری در وضعیت نظامی این اتحادیه هستند. تا پیش از سال ۲۰۱۴ اعضای ناتو در بخش شرقی اروپا هیچ نیروی نظامی خارجی در خاک خود نداشتند. بعد از پیوستن کریمه به روسیه، اعضای ناتو برخی پایگاه‌های خود را مملو از سربازان خارجی کردند که بیشتر آنها در استونی، لیتوانی، لتونی و لهستان قرار داشتند. زیرا این کشورها از منظر اعضای ناتو در معرض تهدید و خطر بیشتری از سوی روسیه قرار داشتند. این ژست نظامی اعضای ناتو بعد از سال ۲۰۱۴ اما نتوانست نشان‌دهنده قدرت فراگیر این اتحادیه در اروپای شرقی باشد، زیرا حضور تقریباً ۵ هزار سرباز در این بخش‌ها نمی‌توانست به هیچ عنوان جلوی تهدیدات و تهاجم نظامی روسیه در این منطقه را بگیرد. بعد از حمله روسیه به اوکراین این استراتژی باز هم تقویت شده است و از ابتدای این بحران، نیروهای بیشتری در بلغارستان، مجارستان، رومانی و اسلواکی مستقر شده‌اند.

یادداشت
نمانه اکوان: اعضای ناتو در آخرین بیانیه خود در سال ۲۰۱۰ مفاهیم استراتژیک و پایه‌های این اتحادیه را منتشر کردند. در این بیانیه آمده بود «منطقه یورو آتلانتیک هم‌اینک در صلح به سر می‌برد و میزان خطر علیه اعضای ناتو بسیار پایین است». آنها همچنین تأکید کرده بودند ما خواهان مشاهده یک شراکت استراتژیک حقیقی و پایدار بین ناتو و روسیه هستیم. با گذشت یک دهه از این بیانیه به نظر می‌رسد اوضاع و شرایط بشدت برای اعضای ناتو تغییر کرده و این اتحادیه مانند قبل نمی‌تواند ادعا کند کشورهای غرب همچنان در صلح به سر می‌برند. اعضای ناتو که در مادرید دوباره گرد هم آمده‌اند، می‌خواهند بیانیه استراتژیک جدیدی درباره وضعیت فعلی کشورهای عضو و میزان امنیت هر کدام از آنها منتشر کنند. مفاهیم استراتژیک جدید هم‌اینک به صورت نه‌چندان کاملی به رسانه‌ها درز کرده و مشاهده شده است که اولویت‌های ناتو در حال تغییر است. اعضای این اتحادیه روسیه را هم‌اینک به عنوان «فوری‌ترین تهدید برای امنیت» خود می‌دانند. آنها در عین حال می‌دانند همچنان اختلافات زیادی میان اعضای این اتحادیه وجود دارد و متن نهایی استراتژی آینده ناتو در ۱۰ سال آینده همچنان باید مورد مذاکره قرار گیرد. بر همین اساس به نظر می‌رسد کشورهایمانند انگلستان، لهستان و سایر کشورهای اروپای شرقی تلاش دارند روسیه را بیش از پیش به عنوان تهدید در نظر گرفته و از آن چهارمیان منفور در جامعه جهانی ایجاد کنند.

با بالاترین سرعت، بدون قطعی دانلود کنید

حجم نامحدود و پرسرعت با انتخاب اینترنت باکیفیت

